

forslaget er omdelt til medlemmerne, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.“

Ved lovforslagets 1. behandling blev der fra alle sider givet udtryk for villighed til at medvirke ved den foreslåede revision af arbejderbeskyttelseslovgivningen. Overfor adskillige af lovforslagets principper og enkeltheder gjorde der sig imidlertid stærkt afvigende opfattelser gældende. Navnlig mente flere af ordførerne, at lovforslaget på en række punkter gik for vidt, mens den modsatte opfattelse gjordes gældende af *Ragnhild Andersen (DK)*.

Det udvalg, som fik sagen til behandling, nåede ikke til ende med sit arbejde inden rigsdagssamlingens slutning.

9. Forslag til lov om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre. (Socialminister *Strøm*). [A. sp. 4347].

Fremsat i *folketinget* $10/3$ (F. sp. 3248). 1. beh. $18/3$ (F. sp. 3564). Partiernes ordførere: Horn, Erik Appel, Ole Bjørn Kraft, Kristian Nygaard, Petra Petersen og Evald Christensen. Henvist til udvalg på 15 medlemmer (Horn, Kaj Andresen, Alfred Andreassen, Victor Gram [formand], Hauberg, Sofie Pedersen, Kristian Nygaard [sekretær], Evald Christensen, Erik Appel, Søren Andersen, Ladefoged, Juul, Kirstine Ladefoged Jensen, Hans Thyge Jacobsen og Thestrup).

Lovforslaget var udarbejdet af den i november 1939 nedsatte *døvekommission*, der afgav betænkning i februar 1949.

Om lovforslagets forhistorie, formål og indhold skriver kommissionen i nogle bemærkninger til lovforslaget (gengives med nogle udeladelser):

Ifølge lov nr. 56 af 31. marts 1926 om døvstumme børns undervisning er ethvert barn, der er så døvt, at det af den grund ikke kan følge undervisningen enten i den almindelige barneskole eller i en særlig skole for tunghøre, pligtig at modtage undervisning på et af statens døvstummeinstitutter, medmindre der på anden efter socialministeriets skøn tilfredsstillende måde sørges for barnets undervisning. I denne lov er der yderligere givet bestemmelser vedrørende organi-